

Morgensang kan og bør bidrage til større forståelse af vores fælles danske kultur samt medvirke til kulturel integration af unge med en anden kulturel baggrund end dansk. Folketinget, regeringen, kommunerne og folkeskolen skal generelt blive bedre til at sige, hvad det er, vi forventer at de bliver integreret ind i. Dette forslag er et beskedent, men effektivt redskab til opnåelse af bedre integration og fortrolighed med den kultur, de skal tage til sig og gøre til deres egen kultur. Det skal vi turde sige klart og tydeligt, for det er den eneste integration, der virker i Danmark, i et land, der er defineret ud fra en fælles kultur og historie.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at en velfungerende og ordentlig integrationsproces nødvendigvis må tage udgangspunkt i det land, som de, der skal integreres, befinder sig i. Folkeskolen skal ikke kun give eleverne kundskaber og færdigheder, folkeskolen skal også integrere indvandrere og efterkommere og dermed sikre, at indvandrere og efterkommere forstår, at en dansk folkeskole er en skole, der fungerer ud fra et dansk værdigrundlag. Det er således ikke forslagsstillernes hensigt at udstille visse kulturer og religioner som værende mindre værd end dansk kultur.

Kritikerne tager fejl af hensigten med morgensang

Forslagsstillerne har før via artikler og pressemeddelelser foreslået morgensang. I forlængelse heraf har der været både rosende ord og kritiske røster. Lytter man udelukkende til kritikerne kan man få den opfattelse, at Dansk Folkeparti udelukkende ønsker gamle sange og salmebogen. Det er forkert. Forslagsstillerne ønsker, at morgensang i skolerne kommer til at bestå af et varieret udbud af nye og gamle sange, klassiske og moderne danske sange, for selvfølgelig skal morgensangen også komme elevernes hverdag ved, ellers giver det ingen mening.

Men forslagsstillerne lægger ikke skjul på, at den overordnede intention med beslutningsforslaget er at give eleverne almindelig dannelse via en musikalsk indgangsvinkel til danskheden. Derfor kommer forti-

den også nutidens børn ved. Nogle kritikere har kaldt tilhængerne af morgensang for folk med hang til nationalisme. Det er forkert. Kærlighed til ens historie og kultur er ikke lig med nationalisme. Der er således intet som helst galt i at bruge morgensangen som en mental byggesten i fastholdelsen af et fælles Danmark som nation, som bevidsthedsfelt og som erindringsrum. Det er bestemt gavnligt i vores tid, ikke mindst set i lyset af, at indvandrere og efterkommere skal integreres i det danske samfund og derfor har brug for denne baggrund.

Nogle vil måske mene, at nationalitetsfølelsen skal afskaffes i takt med globaliseringen, men det bør dog forholde sig lige omvendt, for stik imod, hvad visse partier og personer ofte tror, er nationalitetsfølelse ikke lig med snæversyn. Interaktionen med den omgivende verden fungerer bedst og mest fordomsfrit, når man er sig selv, sin historie og sine værdier bevidst. Globaliseringen er i øvrigt et misbragt modeord for den kontakt med omverdenen, som den danske nation altid har haft. Det kan man forsikre sig om ved at synge en af de gamle fædrelandssange, nemlig H.C. Andersens »I Danmark er jeg født«. Digteren fortsætter: »Her har jeg hjemme, her har jeg rod, herfra min verden går«. Her går nationalitetsfølelse og globalt udsyn hånd i hånd. Sådan ønsker forslagsstillerne det. Afslutningsvis skal det ligeledes understreges, at forslagsstillerne ikke forlanger, at eleverne nødvendigvis skal kunne bestemte sange udenad. Derimod er det forslagsstillernes håb, at eleverne igennem livet ved særlige lejligheder vil kunne genkende historier og sange og ikke vil føle sig fremmedgjorte i den danske sangskat.

Forslagsstillernes opfattelse er, at en gennemførelse af forslaget er udgiftsneutral. Såfremt beslutningsforslaget bliver vedtaget, skal de partier, der har stemt for, mødes med henblik på at afdække uforudsete udgifter samt udarbejde et konkret lovforslag, der skal gøre morgensang obligatorisk på samtlige folkeskoler.